

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2005 / május

JÖVEL, SZENTLÉLEK ÚRISTEN!

Évfordulók tengerében élünk! Amikor ezeket a sorokat írni kezdem, éppen 60. évfordulója van Berlin elesésének. Szimbolikusan akkor, 60 évvel ez előtt szenvedett végső vereséget a „fasiszta fenevad”, mely eltorzult, elfajult eszmevilágával rettegésben tartotta az egész akkori világot. Évekkel ez után, még fiatal korban láttam egy filmet, a velem egykorúak még bizton emlékeznek rá, „Berlin eleste” címmel. Az akkori szovjet filmgyártás íratlan, de túlságosan is egyöntetű szabályai szerint készült ez az alkotás is. Ebben Hitler végnapjait is láthatták a nézők, többek között azt az eseményt is, amikor nem sokkal öngyilkos halála előtt parancsot ad a berlini metró elárasztására, nehogy azon át törjenek be az egyébként már akkor feltartóztathatatlan ostromló seregek. Titkárnoje, aki végig engedelmesen és hűségesen kitartott mellette, ekkor lett talajvesztett, hiszen addig sok berlinivel együtt saját hozzátartozói is a metróban leltek menedéket, s ezért kínos halált is. Sokakkal együtt végül ez a nő is „légy átkozott, Hitler” szavakkal fejezte be kisiklott életét. A film vége felé a felszabadító csapatok előzönlök a német fővárost, majd a repülőtéren leszáll egy csodás repülőgép, s a repülőteret övező ünneplő tízezrek sokasága között méltóságteljesen végiglépdel egy jóságos arcú, tábornoki uniformisba öltözött ember: Sztálin elvtárs, a szabadtító. Nincs jelentősége, hiteles-e ez a történet vagy sem, az bizonyos, hogy ez a jóságos embervezér – történészek becslése szerint – sokszor annyi ártatlan halálos áldozatot produkált, mint a fasiszta diktatúra hajdani első embere, Hitler. S bár Sztálin „generalisszimusz” formálisan a világ legnagyobb államának első embereként halt meg, gyakorlatilag ekkorra már mindenki magára hagyta betegágyán, mintha egy kivetett pária lett volna, s nem az akkori világ egyik rettegett fővezére. Kimondatlanul ő is átkozott volt, mint hajdani legfőbb ellensége! Holnap lesz 15 éve, hogy új, demokratikus parlamentünk, mely jelképesen éppen ennek a sztálinizmusnak a teljes végét jelezte hazánkban, megalakult. Ma az említett két fővezér hatalmi jelképeit (horogkereszt és vörös ötágú csillag) tilos jelképként használni, s torz eszméiknek nincs helye a mai kor civilizált eszmerendszerében!

Kb. 1972 évvel ez előtt az érettünk élt, váltságshalált halt és feltámadott Krisztus Király – tanítványai szemeláttára – fel-emelkedett, majd eltűnt az égben. 10 nap múlva, az első Pünkösdkor – ahogy megígérte – elküldte tanítványainak a kettős tüzes nyelvek és nagy zúgás kíséretében rájuk szállt Szent Lelket. Mindaz, amire az emberek Krisztusról emlékeznek, azóta nemhogy megkopott volna, hanem még dicsőségesebb fényben világol. Megismert hatalma és szeretete nemhogy hanyatlott volna, hanem szétáradva egymást váltó korokban létező tanítványainak léptei és munkája nyomán a világban, mára betölti az egész földet. A mennybemenetel óta, melyre Áldozócsüörtökön emlékezünk, mi magunk is mennyei állampolgárok vagyunk, hiszen világosan megmondta: „(Ján. 14.2) Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítssek néktek.” A jelképet, a keresztet, mely Reá emlékeztet, szinte az egész világon ma

bárki használhatja, s akit már Krisztus megérintett, azt szent áldozatára emlékezteti. Isten királyságának várományos polgáraitként és lakosaként egyben királyi gyermekek vagyunk, akikre azzal, hogy Krisztus legfőbb főpapként saját testével végérvényesen mutatta be a bűnért való áldozatot, feleslegessé tette a mindennapi oltári áldozatot, hagyományozta a főpap közbenjáró (imádság!) hivatását. Így lettünk egyetemes papság, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép, hogy hirdessük „Annak hatalmas dolgait, a ki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el” minket.

Krisztus Igéje és Szent Lelke által ma is munkálkodik. Megkeresi és megtalálja a bűnös, bolyongó elveszettet, nyomorultat, és bűnbocsánatával alkalmassá tesz bennünket nem csak az örök életre, de arra is, hogy ezen a földön többé ne a bűnnek, hanem Istennek szolgáljunk. Hogy mindannak, amit Isten javunkra teremtett, nap mint nap örülhessünk, és másokat is megörvendeztethessünk. Hogy mindezért hálával áldozunk és teljesítsük a Felségesnek tett fogadásainkat. Hogy látható módon képviseljük, mintegy kirendelt nagykövetekként, konzulként, attaséként e világban Krisztust és az Isten országát. Hogy különbséget tudjunk tenni jó és rossz, igaz és hamis, mennyei és gonosz között. Hogy ne elégedjünk meg a talmival, a bizsuval, amikor az ékes drágakő is a miénk lehet! Azon munkálkodjunk, hogy a halandót elnyelje az élet. Hogy a gonoszt jóval győzzük meg, nem pedig még nagyobb gonosszal. S hitelesítve neki szánt életünket, szeressük Őt, a Szentháromság Istent, szeressük mindazokat, akiket Ő benne testvéreinkül rendelt, szeressük mindazokat, akiket ránk bízott, s ha meg kell tennünk, hát szeressük ellenfeleinket, ellenségeinket is! Mert – sajnos – vannak ellenségeink, bár nem kerestük, nem teremtettük és nem találtuk ki őket! Akik a feketét fehérnek mondják, a tökéletlent pedig tökéletesnek. Akik hatalmat, befolyást és vagyont hajhásznak, nem törődve mások e miatt esett bűjával-bajával és kárával. Akik megnyomorítják, megbántják, megalázzák a szegényt, s kárt okoznak a védtelennek, kicsinynek, árvának és betegnek. Akik a bűnt igaznak, a betegséget egészséggnek és normálisnak mondják. Akik elárulják szeretteiket, népüket és nemzetüket, akik eladják az eleiktől rájuk szállt javukat hitvány bagóért, semmisségért. Akik tagadják, káromolják a Mindenség Urát, s Krisztus örökkévaló hatalmát. Akik a szentet és dicsőségeset lerángatják a porba. Akik betolakodnak a szívek, családok, barátok, templomok belső csendjébe, hogy ott zavart, vihart és békétlenséget keltsenek. Akik tudva vagy tudattalanul a Gonosz szövetségei és szolgálai helyett, hogy Istenhez hajolnának.

Szentlélek Úr Isten, kérünk, szánj meg minket! Jövel, szállj mireánk is! Járd át szívünket, szánkat, egész lelkünket és valónkat! Add nekünk mennyei erődet! Tégy bennünket tieiddé teljes életünkben, most és mindörökké! Ámen!

Nagy Sándor
presbiter, főgondnok

EGY KIS HONLAP-BEMUTATÓ (2.)

Parókia – a református portál

www.parokia.hu

Újszerű, a hagyományos koncepcióktól eltérő gondolkodás és struktúra – talán így kezdhetnének legrövidebben a Parókia portál bemutatását, de ez persze csak abban az esetben lenne igaz, ha egyháznaknak lett volna bármiféle hagyománya vagy akár koncepciója az internetes kommunikáció terén. De 2000-ben még nem volt. A Parókia létrehozását elsősorban ez a fájó hiányérzet motiválta, és a remény, hogy megmutatni könnyebb, mint elmagyarázni, mire is gondolunk valójában...

MIÉRT PARÓKIA?

Az alapítók olyan egyháztagok, presbiterek, akiket jó sorsuk olyan gyülekezetekben nevelt fel, ahol a templom épülete mellett a lelkeszlakás hasonlóan fontos közösségi térként működve mindig lehetőséget adott a személyes találkozásokra, meghitt beszélgetésekre, pohár vízre, személyes szükségletek felismerésére és betöltésére. Célunk, hogy látogatóink találkozzanak egyházunknak ezzel az arcával, érezhessék figyelmünket, érdeklődésünket, törődésünket.

MITŐL PORTÁL EZ A HONLAP?

Ha egy honlap választott témájában igyekszik teljes körű információt nyújtani, és kiegészül kommunikációs lehetőségekkel, előbb-utóbb portállá válhat – ezzel a kissé felületes megfogalmazással igyekszem megkímélni az olvasót a hivatalos definíciótól. A mi esetünkben ez azt jelenti, hogy portálunkról elérhető minden általunk ismert magyar nyelvű, református kötődésű honlap, a világ minden tájáról. Az eligazodást tematikus keresőnk segíti, amelyben földrajzi és tartalmi bontásban egyaránt szerepelnek ezek az oldalak. Hírvonatunk és programajánlónk segít áttekinteni központi- regionális- és gyülekezeti eseményeinket, honlap-generátorunkkal teljesen „tudatlanul” létrehozható a gyülekezet honlapja, a közvetlen véleménycserét pedig fórumunk és csatszobánk szolgálja. Hasonlóan fontos portáljellemző az eredeti (máshol nem közölt) tartalmak publikálása, számos ilyen rovattal is rendelkezünk.

KITŐL ÉS MITŐL FÜGGETLEN EZ A PORTÁL?

A Parókia független portál abban az értelemben, hogy nem valamely egyházi szervezet hozta létre vagy tartja fenn, tartalmi tagozódását nem a szervezeti felépítés, sokkal inkább az internet adta lehetőségek határozzák meg.

A PARÓKIA Portál reformátusok találkozóhelye, ahol minden betérő vendéget szívesen fogadunk. Portálunkat az anyaországi, és a világban szétszórtságban élő magyar református gyülekezetek számára hoztuk létre, melyeknek hitvallási fundamentuma a teljes Szentírás, a Heidelbergi Káté és a II. Helvét Hitvallás. (Részlet az impresszumból.) A Parókia portál nem független egyházunk céljaitól, missziói küldetésétől, hanem azt a rendelkezésére álló eszközökkel kívánja segíteni, szolgálni. A MRE Zsinata és a Dunamelléki Egyházkerület anyagi támogatása fedezi a működés technikai költségeit, munkánkat szabadidőnk terhére végezzük.

ELIGAZODÁS A PORTÁLON

Főlapunk sokak számára első látásra zavarba ejtően sok információt tartalmaz.

Könnyebb az áttekintés, ha megértjük a hármas tagolás értelmét: Az első oszlopban az *információké* a főszerep. Itt találjuk a honlapkeresőt és az e-mail címtárat, a Hívogatót, ami az aktuális programajánlatok gyűjteménye, és hírvonatunkat.

Tallózzhatunk a portálunkon létrehozott, legutóbb frissített honlapok és gyülekezeti újságok között.

Az üzenet hangsúlyosan a második oszlopban szólal meg. Fontosnak tartjuk, hogy napi igével, egy gondolattal fogadjuk látogatóinkat, több bibliaolvasó kalauz napi szakaszát is elérhetővé tettük. Ezt a sort folytatja az online elérhető Bibliák gyűjteménye, számos „igeközeli” rovatunk, könyvtár és igehirdetés gyűjtemény, valamint református rádióműsoraink aktuális adásai hallgatható formában. A harmadik oszlop a *kommunikációról* szól elsősorban.

Fórumainkon több száz témában folytatnak beszélgetéseket, vitáknak fiatalok és idősebbek, reformátusok és más vallásúak, hívők és hitetlenek, kegyesek és „kegyetlenek”. Néha sajnos parttalanul, türelmetlenül, szeretetlenül, mégis többnyire egymást építve, formálva. Közösségépítő hatását is tapasztaljuk, elidegenedés helyett kapcsolatok épülését, személyes és közösségi találkozások sorát hívta elő az eleinte csak virtuálisan létező közösség.

Lehetőség van azonnali beszélgetésre a Chat-szobában, elérhető a témába vágó levelező listák, képeslapküldő szolgáltatást működtetünk, és népszerű apróhirdetési rovatunk is.

A felsoroltakon túl még számos saját szerkesztésű rovatot tartunk fenn, ki-ki érdeklődésének megfelelően tallózzhat a kínálatból.

OLVASÓK VAGY SZERKESZTŐK?

Nagyon örülünk minden látogatónak, olvasónak, és külön örömmel azoknak, akik tartalommal gazdagítják kínálatunkat. Portálunk ugyanis nyitott szerkesztőségként működik. Egy pillanatig sem gondoltuk, hogy mi néhányan képesek leszünk megtölteni tartalommal, ezért igyekszünk egyszerű eszközökkel segíteni a publikálást. Bárki küldhet hírt, programajánlatot központi rovatainkba, minden olyan eseményről, ami a helyi közösségen túl szélesebb érdeklődésre is számot tarthat. Főlapunkon „Szerkeszd velünk” címmel egy eszközsor található, aminek segítségével kiválasztva a funkciót, egy egyszerű űrlap kitöltésével máris elküldhetők az információk. A belépéshez egyedi azonosító szükséges, amit az első alkalommal elvégzett regisztráció során lehet létrehozni. A folyamat bonyolultsága egy e-mail megírásához és elküldéséhez hasonlítható, aki sikerrel vett már ilyen akadályt, ne rettenjen vissza a Parókia szerkesztésétől! Ezzel a módszerrel saját gyülekezeti honlapot vagy újságot is létre lehet hozni, anélkül, hogy bármit kellene tudni ennek programozási rejtelméről. Az egymást követő űrlapok kérdéseire adott válaszok alapján rendszerünk automatikusan létrehozza a formátumot. Természetesen ezek adott sablonokra épülnek, az egyéniségüket ennél is nagyobb mértékben kifejezni szándékozók ingyenes honlap-elhelyezési lehetőségünket is igénybe vehetik. Szívesen fogadunk egyedi tartalmakat meglévő rovatstruktúráinkba, kevésbé frissülő rovataink számára nevelőszülők jelentkezésének örülnénk, és akár komplett új rovat-tervekkel is lehet jelentkezni nálunk, a rendszeres frissítéshez elengedhetetlen elszántsággal felvértezve.

Témánk szerteágazó volta nem engedte meg a teljes tartalmi bemutatást, sem a kattintások részletességéig terjedő ismertetést, de őszintén remélem, sikerült felkelteni az érdeklődést arra, hogy ki-ki személyesen folytassa az ismerkedést portálunkkal.

Kérdéseiket, javaslataikat, jelentkezésüket az info@parokia.hu, vagy bármelyik nyilvános e-mail címünkre szeretettel várjuk!

Füle Tamás
Parókia portál
tamas@parokia.hu

KÖZGYŰLÉS – 2005. május

DR. NAGY SÁNDOR EGYHÁZKERÜLETI FŐGONDNOK MEGNYITÓ BESZÉDE

Mielőtt tovább mennénk, megköszönöm Szabó püspök úr áhítat-szolgálatát, és kérem, hogy Isten áldja meg további munkájában.

Abbeli örömömnem adok hangot, hogy újra így együtt vagyunk, és mindazoknak külön is köszönöm, akik az ország távolabbi részeiből korán kelve elindultak, hogy idejében itt legyenek. Bízva abban, hogy határozatképesek leszünk, a Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlését elnöktársammal egyetértésben megnyitom. Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a Közgyűlés alkotó és tanácskozó tagjait, az előadókat, vendégeinket, jelenlévő kedves testvéreinket.

Mielőtt a napirendet bemutatnám, engedjenek meg néhány rövid gondolatot, amelyeket szeretnék Önökkel megosztani:

A mai felolvasott Ige arról a felelősségről beszél, amely az Istenért munkálkodó szolgák világ előtti tisztességét jelenti; saját dolgaiknak gondosan utána látnak, noha Isten szolgálatában ezt nem feltétlenül kellene ugyanúgy megtenniük, mint másoknak.

Egy másik gondolat, mintha az előző ellenpólusa lenne, s ami engem mostanában foglalkoztat, annak az Igének az alapján ébredt, hogy egy harcos sem elegendik az élet dolgába, hogy tessék annak, aki őt harcosá avatta.

1956. október 23-án, amikor egyetemistaként végigvonulva a Duna-parton az Országgyűléshez, a Parlament épületéhez érkeztem, és részem volt abban a hatalmas tömegdemonstrációban, amely egyben volt magasztos és félelmetes, ez az Ige volt érthetetlen módon az aznapi Lózung-ige. Hétkor kántorizálnom kellett, otthagytam tehát a helyszínt, elmentem, tettem a dolgomat, majd hazamentem. Ott hallottam budai albérleti szobámban az első lövéseket, amely a Rádiónál elhangzottak. Nem lehetetlen, hogy pontosan azokat a lövéseket, amelyek ugyanazon este – később tudtam meg – a délután még mellettem vonuló kis barátomat leterítették és végérvényesen kivonták az élők sorából. Ezt az Igét nagyon sokáig ebben az értelemben értelmeztem, de sok-sok éven át rá kellett jönnöm, hogy nem erről van szó. Nem arról van szó, hogy a harcos, pl. ha éppen szabadnapos, úgy megy a végig a város utcáin, hogy az égvilágon semmihez nem szól hozzá, ehelyett részvétlennel tűnve, fennkölt nyugalommal ballag. Sokkal inkább arról van szó, hogy nem ártja bele magát kocsmái verekedésekbe, szerencsejátékokba, nem enged a csábító széplányok vonzásának, s ha kell, habozás nélkül odaáll a megtépzott, rászoruló árva, szegény és nyomorult mellé.

Ez az Ige ebben az értelemben vezet manapság, amikor úgy látom, hogy a közéleti súlyunk sokkal kisebb, mint lennie kellene. Igenis nekünk, akik Isten szolgálaként elszegődünk, sokkal jobban oda kellene figyelniünk a közélet eseményeire, sokkal jobban meg kellene ott jelennünk. Bölcskei püspök úr ugyan sokszor, Szabó püspök úr is – pl. tegnap a Hír TV-ben, amelyet sajnos nem láthattam – igenis komolyan kiállnak a közéleti kérdések mellett. Nekünk egyenként ott, ahol vagyunk, ugyanezt meg kell tennünk!

Ennek számtalan módozata van, amiről nincs most idő beszélni, nem is akarok, de három dologra hadd hívjam fel a figyelmet, mintegy mai útravalóul.

Az egyik az, hogy a Zsinat Elnöksége megalapított egy éve egy Református Közéleti és Kulturális Központot, többek között azzal a céllal, hogy az egyház-közeli civil szervezetekben folyó különféle tevékenységeket koordinálja, összefogja, és valamilyen módon próbálja az egyház jelenlétét úgy növelni, hogy egyes dolgokról, amiről az egyháznak kompromittáló lenne nyilatkoznia, nyilatkozzanak ezek a civil szervezetek. Kérek mindenkit, aki ilyen civil szervezetben működik, figyeljen oda erre a központra, kapcsolódjon bele a munkájába. Egy érdekes jelszót hallottam valami katolikus értelmiségi oldalról: „Foglaljuk vissza Magyarországot!” Van benne valami! Tudjuk ugyanis, miről van szó: túlságosan is átengedtük az országot olyan eszméknek, amelyek a mi szentírásai értelmezésünknek nem felelnek meg. Érdekes volt az új pápának az a megnyilatkozása – elnézést kérek némelyektől, ha ráhivatkozással megbántom őket –, hogy Európa elvette az Istent a világtól. Európának vissza kell adnia Istent a világnak. Ennek mély értelme van, próbáljunk ezen elgondolkodni!

Nagy Sándor főgondnok köszöntője

A másik, amire rá szeretném irányítani a figyelmet, egy új lehetőség: úgy tűnik, hogy liberalizálják a helyi, kis hatótávolságú rádióadóknak a dolgát, és miután itt a kötelező adásidő – úgy tudjuk – csak négy óra, igenis van lehetőség arra, hogy elérhető anyagiak ellenében, nagy gyülekezetek a saját kisebb-nagyobb településeiken rádióadót létesítsenek, béreljenek, üzemeltessenek. Erre vonatkozóan az informatikai bizottságunk elnöke, Szilágyi Sándor konkrét eligazítást tud akár most mindjárt adni.

A harmadik ebben a kérdésben: nagyon kis megszólalási lehetőséget, de megszólalási lehetőséget jelent a Dunamelléki Honlapunk. Kérek mindenkit, ha van közérdekű híre, érjen el bennünket, tegyük fel a honlapra! Új rovatot nyitottunk most, és ez legyen az utolsó, amit bevezetőként mondok: „Adjunk hálát együtt, ünnepeljünk együtt!” Ebben a rovatban szeretnénk megjelentetni az olyan alkalmakat, mint volt két hete a rákoscsabai 100 éves templom szentelése, lesz most a dömsödapaji szórványgyülekezet templomának a szentelése, vagy volt a katona-telepi harang-szentelés. Ezek az alkalmak méltóak arra, hogy egy féloldalas össze-

foglaló, egy-két fényképpel, ne csak ma, hanem holnap, akár egy-két vagy sok év múlva is, ott tükrözze az egyházunkban megnyilvánuló pozitív változásokat. Örülünk együtt, adjunk hálát együtt! De más hírekkel is próbáljunk megjelenni, próbáljuk a közéletet valamilyen módon helyes irányba befolyásolni.

Ezekkel a gondolatokkal tetézve kérem szíves figyelmüket, bemutatom a napirendet. Elsősorban azokra a változásokra hívom fel a figyelmet, amelyek a postán kiküldött meghívó és a most közzétett meghívó ill. napirend tartalma között vannak. Akik e-mailen kapták a meghívót, azok a kiigazítást is megkapták, amelyben nem szerepelt az iskolaügyi beszámoló, amely a napirend 13. pontja lett, továbbá az Egyéb ügyek között csak a határidők szerepeltek. Be kellett iktatnunk feltétlenül az Alagi-téri ingatlan kérdését valamint a „Fellebbezés a Délpesti Egyházmegegyeztetés Közgyűlése Határozata ellen” című napirendi pontot.

ELNÖKSÉGI BESZÁMOLÓ

Előterjesztő: **dr. Szabó István**

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

„Szeress minden jót Istenért, de az Istent magáért. Míg az Isten jóakaród néked, nem szükség félned, ki légyen ellenséged, mert Ő vagy jóakaróddá teszi ellenségedet, vagy megbolondítja őt, hogy ne árthasson néked. Senki nem nyomtatott ellensége miatt el, hanem akin elsőben a bűn vett birtokot, s az Isten magában hagyta. Aki azért ellenségétől való félelme ellen bátorságban akar maradni és Istenének kedvében kíván lenni, váltsa meg a bolondul töltött idejét igaz bűnbánattal a jelenvalóra vigyázzon keresztyéni szorgalmatossággal, és a jövőre is viseljen gondot maga megtartoztatásával”. Medgyesi Pál írja e szavakat a Praxis Pietatisban 1636-ban. Vegyük a mai közgyűlésünk számára ezt a kegyességünk gyakorlásába tartozó útmutatást olyan tanácsnak, mely nemcsak az egyes keresztyén ember életgyakorlatát segítheti, hanem egyházkerületünk közösségeit és testületeit is eligazíthatja.

Kezdjük mindjárt a nehezevel, „bolondul” töltött időnk bűnbánattal való megváltásával.

Bizony az előző közgyűlés óta is történtek olyan események kerületünk életében is, akár gyülekezetekben, akár intézményekben, amelyek okán Medgyesi keresetlen kifejezése méltán alkalmazható. Vitatkozások, huzakodások, pereskedések, a szolgálatban elkövetett mulasztások, és még sorolhatnám mennyi minden tekinthető mennyei elhívásunk szempontjából elvesztegetett és káros időnek, amely miatt valóban csak bűnbánattal állhatunk oda mennyei Gazdánk elé. Talán ez a közgyűlésünk, amely most egyházkerületi intézményeink életét és terveit tekinti át, alkalmat ad arra a belátásra, hogy a kegyesség gyakorlás eme jó tanácsa igencsak megszívlelendő.

A legutóbbi, januári lelkészértekezletünk után számos baráti bírálat ért amiatt, hogy túl sokat beszéltem pénzügyeinkről. Mégpedig nem is úgy, mint tervekről, hanem mint a pénzügyeink kapcsán mutatkozó visszasságokról, félreértésekről, nem kevésszer mutatkozó rosszindulatú – és mondjuk ki: irigykedésekről. Most mégis kell újra néhány szót erről szólnom, mert az elmúlt hónapok eseményei erre kényszerítenek bennünket. Még az ősz végén súlyos vita robbant ki országos szinten a jelenlegi kormány és az egyházak között az egyházak által fenn-

tartott közoktatási intézmények finanszírozása ügyében. Akkor is és most is újra el kell mondani, hogy a kormányzat és a sajtó egyes képviselői folyamatosan egyház-finanszírozásról beszéltek, noha az akkor készülő törvénymódosítások nem az egyház-finanszírozás körébe estek, hanem a közoktatási intézmények finanszírozását érintették. Nyilvánvaló volt, hogy azok az egyházak, amelyek közoktatási intézményeket tartanak fenn, nem fogják tétlenül nézni a hátrányos megkülönböztetést célzó törvényhozást, és tiltakozni fognak. Ezzel aztán be is zárult a csapda, újra lehetett a mohó klérusról prelegálni. Azóta több beadvány érkezett az Alkotmánybíróságra, részben az egyházak képviselőitől, részben parlamenti képviselőktől, részben szülői képviselőktől. Nem várható gyors döntés, hiszen az Alkotmánybíróság működése is akadozik, de bízunk abban, hogy ezen a jogi fórumon is világossá válik, hogy a kormányzati szándék sérti mind a vallásszabadságot, mind az Alkotmányban garantált egyenlő finanszírozás elvét.

Azóta újabb nehézséggel kell szembenéznünk. Számos levélbeni és telefonos megkeresést kaptam magam is az idén elvégzett hittanórai járandóságok elmaradása okán. Mint kiderült, a kormányzat és az egyházak az újabb kormányzati pénzügyi politika miatt még nem írták alá azokat a megállapodásokat, amelyek az egyházi gyűjtemények, a kistéleplési támogatások és a hittanoktatás finanszírozását érintik. Ezen aláírások hiányában a pénz sem érkezik meg az egyházakhoz. Egészen bizonyos, hogy ezúttal sem az egyházakat terheli a felelősség, hiszen hónapok óta várjuk a szükséges pénzügyminiszteri állásfoglalást, hogy megnyugtató megállapodás születhessen. Ezért azok a felvetések, melyek az egyházi adminisztrációt kárhozzátják a kifizetések elmaradásáért, nem jogosak, már csak azért sem, mert mindenféle létező csatornákon próbáltuk kommunikálni, hogy miért nem utalhatjuk még a pénzeket. Alázattal mondom, hogy van ennek a kínos ügynek számomra is tanulsága. Szerettem ugyanis az elmúlt hónapokban azzal kérkedni, hogy egyházkerületünk vezetése végleg rendbe tette és megnyugtatóan rendezte a hitoktatással kapcsolatos anyagi adminisztrációt, s ezzel lezárult az a korszak, amikor hol jöttek, hol nem jöttek a hittanpénzek, és ezután mindenki bizvást számíthat arra, hogy idejében megkapja járandóságát. Ez szervezetenként így is van, csak most éppen nincs mit átutalni. Dicsekedésem hát oda! Ám tisztelettel kérek mindenkit, hogy amiképpen magam is okultam mindebből, úgy a maga körében, gyülekezetében, intézményében igyekezzen minél pontosabban eljárni az adatszolgáltatás terén. Egyházkerületünk esperes-gondnoki értekezlete úgy döntött, hogy a hitoktatás első negyedévi járandóságát megelőlegezi. Részben hitelből, részben az építési támogatások visszatartásából. Ez igen jelentős összeg, melyet a második negyedévben már nem tudunk előteremteni, de reméljük, hogy addigra megszületik a kormányzati illetékesekkel való aláírás. A gyűjtemények és a kistéleplési támogatások ügyében nincs anyagi erőnk előleget előteremteni.

Ugyancsak a közelmúlt eseményeihez tartozik az úgynevezett „ügnök ügy”, amely immár hat évtizede gyötri nemzetünket. Azért kell így fogalmaznunk, mert hiszen az egész a kommunizmussal kezdődött, s aztán annak elmúltá után még itt maradt velünk, s újra meg újra viharokat kavart. Most legutóbb egy olyan törvényjavaslat okán, mely nem igazán érthető a kívülálló számára, s a javaslat megtétele óta eltelt törvényhozási időszakban még homályosabbá vált. Az új törvényjavaslat nyilvános vitája kapcsán varázsütésre előálltak az eddig hallgató kutatók, publikációk, listák, elemzések jelentek meg, s ezek egy része kifejezetten egyház-ellenes éllal. Úgy tűnik, az egyházat, amely egykor

Szabó István püspök értékeli az elmúlt időszakot

egyik elsőrendű célpontja volt a kommunista hatalom által működtetett hálózatoknak, most még egy körben újra célponttá lehet tenni. Ha lehet ezt mondani, csak annyi változás történt, hogy 1990-ig voltak megélhetési besúgók, most pedig fellépnek a megélhetési leleplezők. De nemcsak a tényekkel való szembenézés jelenthet itt gondot, s éppen ezért is szólok erről a kérdésről. Bizonyos publikációk nem pusztán a tények feltárását noszogatják, hanem meglehetősen ambícióval a történelmet is át akarják írni. Így például az egyik író, aki magát történésznek is szívesen nevezi, arról ír egy helyen, hogy a titkosszolgálatok által megfigyelt Ravasz László püspök 1956-ban „az egyházi ellenforradalom” vezető alakja lett volna. Hogy mennyire tendenciózus ez a megfogalmazás, és nem pusztán ortográfiai hiba, azt a szerző másik megjegyzése igazolja, mely szerint viszont Pap László, a Budapesti Teológia dékánja ugyanez időben, vagyis 1956-ban a református egyház megújulási mozgalmának egyik vezetője volt. Tessék elképzelni egyazon ügyben egymás mellett ülni Ravasz Lászlót, mint gaz ellenforradalmárt, és Pap Lászlót, mint megújulási vezéralakot. Annyit azonban – Medgyesi Pál szavához igazítva – bolondul elvesztegetett időnek kell tekintenünk, hogy egyházunk az elmúlt tizenöt esztendőben – sajnos – elegendőnek tartotta az 1990-ben kimondott általános tisztújítást és bizonyos hátrátételt szenvedett egyházi szolgák rehabilitálását, és később az önkéntes átvilágítást. A később bekövetkezett, egyházunkban is oly ismerős „három per hársavazás” már azt jelezte, hogy egyházunkban is elmaradt a katarzis, és ez a rettentő történelem éppen aktuálegyházpolitikai célokra is alkalmazható lett, sőt, morális megsemmisítésre is igénybe vehető volt. Ez nem jó jel. Nem tudom még a módját, de bizonyos vagyok benne, hogy egyházunknak előbb vagy utóbb teljességgel szembe kell majd néznie története ezen szomorú fejezetével, mégpedig oly módon, hogy politikától és a szenzáció-hajhászó médiától eltérően méltó keresztyén megoldást is talál a feloldására.

Szólnom kell még röviden a tavaly decemberi népszavazásról is. Illetve egész pontosan arról, hogy gyülekezeteink most viszonzották a tavaly novemberi és decemberi látogatásokat határon túli gyülekezetekben. A hűsvétot követő két vasárnap mintegy 500 lelkipásztor látogatott határon túli gyülekezetekbe a testvéri kapcsolatok erősítésére. Tavaly a népszavazás időszakában komoly vádak érték egyházunkat, hogy ti. beleavatkoztunk volna – ki tudja már hányadszor megint – a magasságos politikába. Mi nem így gondoltuk, és most sem így gondoljuk. Akkor is, és most is összetartozásunkat és testvéri közösségünket nyilvánítottuk ki. Inkább talán a politika avatkozott bele az egyház belső életébe. Nem tudjuk még teljes körűen feldolgozni a legutóbbi tapasztalatokat, mert még gyászunk van. Zsoldos Gábor pilis-

maróti esperes Erdélyben szolgálata előtt egy órával hirtelen elhunyt. Vigasztalást kérünk itt maradt családjára és osztozunk gyülekezete fájalmában. Azok a hírek, melyeket a visszatérő lelkipásztorok a megrendültség közepette is megosztottak velünk, azt mutatják, hogy nagy szeretettel, megértéssel, testvériességgel fogadtak minket. Jómagam a Délvidéken voltam, Bácsfeketehegyen, ahol egy teljes szombatot tölthettem a bácskai és bánáti református gyülekezetek lelkészeivel és gondnokaival. Igen megrendítő volt, hogy hosszas és visszafogott beszélgetés végén mégiscsak kirobant a keserű panasz: úgy érzik, a népszavazás elleni itthoni propaganda a szeretetlenség megnyilvánulása volt. Vigasztaljuk továbbra is testvéreinket! Az elvesztegetett időt tegyük le bűnbánattal, és ahogy Medgyesi kéri, keresztyéni szorgalmatossággal igyekezzünk tovább építeni összetartozásunkat. Reméljük, jól fogja ezt szolgálni a Generális Konvent valamennyi munkája és a testvérgyülekezeti kapcsolatok továbbépítése is. 2006-ban pedig Magyar Református Világtalálkozó lesz, mely augusztus 12-én Kolozsvárt kezdődik, és augusztus 25-én Debrecenben zárul.

Szeretnék ezen a helyen is néhány szót szólni a római katolikus egyházat mélyen átjáró és megrendítő gyászról, és az azóta bekövetkezett új kezdetükről. Elhunyt II. János Pál pápa, aki az újkori történelem egyik legjelentősebb egyházi személyisége volt, aki a római katolikus egyház vezetésében olyan új elemeket, dimenziókat nyitott meg, amelyek kiszűrésére minket, protestánsokat is mélyen érintett. Osztozunk római katolikus testvéreink gyászában. Azóta a pápaválasztó konklávét megválasztotta Joseph Ratzinger bíboros, XVI. Benedek néven. Őt korábban a protestánsok is ismerhették, mint kitűnő teológust, és mint a hittani kongregáció vezetőjét. Az ő személye, teológiai határozottsága bizonyosan segíteni fog, hogy az ökumenikus párbeszéd ne sikadjon el, vagy a párbeszédéből ne kerüljenek ki a teológiai témák, s ez összességében nekünk is hasznunkra lesz. Annak idején a reformációt teológiai értelemben bizonyosan diadalra vitték a reformátorok. Az más kérdés, hogy hatalmi- és politikailag elveszítették. Nem lenne jó a reformáció teológiai eredményeiről valamiféle egyház-diplomácia vagy összaltruizmus jegyében lemondani, hanem inkább azon kell fáradoznunk, hogy római katolikus testvéreinket újra meg újra meginvitáljuk az igazság isteni forrásához, a kinyilatkoztatáshoz. Mert hogy a mi magunk igazsága is csak akkor áll meg, ha a kinyilatkoztatásból való.

Gyász múltán talán szólhatunk néhány szót arról is, hogy egyházunkban bizonyos szélsőséges kilengések mutatkoztak a pápa halála kapcsán. Hallottunk olyan megnyilatkozásokat is, melyek a legbigottabb, ultamontán katolikusoknak is dicsőségére váltak voltak, de voltak lelkipásztorok és intézmények, akik és amelyek igen tapintatlanul, majdhogynem durván viselkedtek. Az előbbieket számunkra szolgáljon tanulságul az utóbbiak esete. Tanuljanak egymástól! Mindazáltal úgy gondolom, sem az egyházak teljes egyesülésének előestje nem állt még be, sem a gályarabos idők nem jöttek vissza. Higgadt józanságot javaslok mindenki számára. Nem hiszem, hogy amikor hívó testvérek gyászában osztozunk, bármi módon is fel kellene adni saját méltóságunkat. Ha valamit, ezt éppen II. János Pál hagyta óriási szellemi örökségül mindannyiunk számára. Nem veszítjük el önmagunkat, ha a testvér gyászában illőképpen osztozunk. Feltehető, hogy sokak zavarának oka az az igen szokatlan média-találás volt, amely – lehet, hogy ennek megítélésében egyedül vagyok – megszokhatatlannak tűnik. Néha-néha úgy érzem: vagy megtanulunk élni a médiumok nélkül, és vállaljuk, hogy nem jutnak el hozzánk azonnal események hírei, vagy

hozzáidomulunk mi is ehhez az elfogadhatatlan hozzáálláshoz. Szinte krimiként éltem végig, s gondoltam el, micsoda küzdelmet kellett folytatniuk az illetékeseknek, hogy az agonizáló pápa haláltusája méltósággal mehessen végbe. Ha ehhez ideveszünk, hogy ugyanez időben ment végbe a szerencsétlen floridai asszony, Terry Schiavo „eutanáziája”, és azt micsoda szinte már halál-kultúrába zuhanó média-hisztéria vette körül, akkor csak megrendülten mondhatom: valóban mintha már-már alternatíva előtt állnánk. Mégis, Medgyesi Pál szavával, talán elbolondoskodott ideink közé kell számolni, s bűnbánattal lenni, hogy sem a tömegkommunikációt nem tanultuk ki, sem a jelenlegi feltételek között nem tudunk mindig érvényes módon megszólalni. Van hát mit tennünk szintén Medgyesi szavával a jövődőre nézvést is magunk megtartóztatásával. Meggyőződésem, hogy a médiumok világában számunkra az út a helyes és jó arányú aszkézison keresztül fog feltárulni.

Zsinatunk most állítja össze azokat az egyházstatisztikai adatokat, amelyeket korábban az őszi közgyűlésen szoktunk tárgyalni. Most csak annyit jelzek, hogy amennyiben pontosak a dunamelléki összesítések, egyházkerületünkben 2004-ben több keresztelelő, konfirmáció és esküvő volt, mint 2003-ban. Örvedetes jel, hogy az évtizedek óta folyamatos csökkenés megállt – hogy aztán a későbbiekben növekedni fog-e, az még nyitott kérdés. Hálával tartozunk mindazoknak, akik alázatos szolgálaként az anyaszentegyház építésében részt vesznek. A keresztelelő adatoknál néhány szám hibádzik azonban, azoknak az adatai, akik gyermeküket nem kereszteleltetik meg, különböző okok folytán. A legfájdalmasabb itt azon lelkipásztoraink magatartása, akik nem kereszteleltetik meg gyermekeiket, és ezzel saját egyházunk hitelvit tagadják meg, illetve nem hajlandók gyermekeket keresztelelni, ezzel pedig gyülekezeteiket botránkoztatják. Zsinatunk tanulmányi bizottsága állásfoglalást tervez ezzel a nagyon súlyos tanfegyelmi mulasztással kapcsolatban. Lelkipásztorainak pedig, kik ezt vélik helyesnek, csak azt tudom mondani, mint egykori és örökös lázadó, hogy nem jó helyen lázadznak. A keresztség sákramentuma ugyanis Isten kegyelme szövetségének jegye és pecsétje. Azt csak örvendező szívvel

lehet fogadni, arra csak hálás szívvel lehet készülni. Hiába hivatkoznak arra, hogy vannak lelkipásztoraink, akik mindenféle jó egyházi fegyelem nélkül bárkinek bármikor készek kiszolgáltatni a keresztség sákramentumát, s hogy ők nem akarnak ebben részesek lenni. Erre csak azt felelhetem: abusus non tollit usum. Meg azt is, hogy nem kötelező református lelkipásztornak lenni.

Még néhány adatot hadd ismertessek, s ezzel mondandóm elejéhez érkezem vissza. Az összesítések szerint egyházkerületünkben 364 főállásban foglalkoztatott lelkipásztor, 35 részdíós lelkipásztor és 191 világi foglalkoztatott van gyülekezeteinkben. Oktatási intézményeinkben és egyéb intézményeinkben országosan 6499 fő dolgozik. Hogy ebből az utóbbiból mennyi esik Dunamellékre, arról még nem kaptunk kimutatást, körülbelül 2500 fő. Jól látszik azonban, hogy egyházközségeink fenntartó képessége szinte kimerül a lelkipásztori állások fenntartásában, és a közintézményi alkalmazottak az állami normatívákból kapják javadalmukat. A mostani szűkös időben igen nagy bölcsességre, testvériességre van szükségünk, hogy egyházunkban semmiféle bérfeszültség vagy egzisztenciális dráma ne következék be. Intézményeink életét áttekintve is azt kívánom, hogy amennyiben lehetséges, ezt kerüljük el.

Medgyesi Pál azt javasolja Praxis Pietatis-ában, hogy reggelre kelvén is úgy ébredjünk, hogy minden gondolatot, amelyre kelünk, berekesszünk, s csak Isten ígéretére és dicsőségére figyelve kezdjük a napot. „Mindennapi munkának kezdete legyen az Isten ígéje és az imádkozás.... És mi helyt felserkensz, ottan így szólítsd meg a maga szentséges igéjéből Őt: az én lelkem figyelmesebben várja az Urat, mintsem a virrasztó a reggelt”. Ez a mi virrasztásunk mindaddig tart, míg Krisztus dicsőséges országában megérkezik. Boldog az a szolga, akit az ő Ura úgy talál, hogy bolondul töltött idejét már bűnbánattal megváltotta, minden jelenvalóban állhatatosan járt el, s a jövődőt önmaga megtartóztatásában ügyelte. Akkor nem kell félnünk semmilyen ellenségtől, mert akkor Istenünk kezében vagyunk, akkor hihetjük, hogy nem vett rajtunk uralmat a bűn, hanem az Ő kegyelme és Szentlelke ereje lakozik bennünk.

A közgyűlés a felújított díszteremben

HATÁROZATOK

6. HATÁROZATOK AZ ELNÖKSÉGI BESZÁMOLÓHOZ

Előterjesztő: **Varga László**

1. A közgyűlés köszönettel fogadja az elnökségi tanító, elgondolkodtató beszámolót.
2. A közgyűlés támogatja a történelmi egyházak tiltakozását és az Alkotmánybírósághoz forduló lépését a kormányzat azon intézkedései kapcsán, amelyek törvénytelenül diszkriminatív lépéseket tesznek az egyházi intézményi és költségvetési finanszírozással kapcsolatban.
3. A közgyűlés egyetért és megerősíti az elnökség azon döntését, hogy az I. negyedévi hitoktatói díjakat hitel és egyéb finanszírozások terhére megelőlegezi és eljuttatja a munkát, szolgálatot már elvégzőkhöz. Egyben azt is tudomásul veszi, hogy ez évben további ilyen lehetősége már nem lesz az egyházkerületnek.
4. A közgyűlés elutasítja azon törekvéseket, melyek az ún. „ügynök-üggyel” kapcsolatosan ki-élezetten az egyházak ellen irányulnak. Kifejezi azon óhaját, hogy ezt a kérdést egyházon belül és kívül is végre megnyugtatóan, az ártatlanok és az áldozatok megbélyegzését kizáróan kell rendezni.
5. A közgyűlés köszönetet mond minden lelkipásztornak, aki vállalta a határon túli gyülekezetekben való szolgálatot, és mindent megtett azért, hogy a rajtuk esett sebet, fájdalmat együtt érző szeretettel próbáljuk gyógyítani.
6. A közgyűlés részvétellel osztozik a római katolikus testvérek gyászában Karol Wojtyła, II. János Pál halála kapcsán. Benne a hívő keresztyén embert látja, és őrzi emléket. Ugyanakkor reménységgel tekint az új pápa, Josef Ratzinger, XVI. Benedek szolgálata elé, abban a reményben, hogy biblikus etikája segítségül lesz a keresztyének bizonyoságtételében e libertinus világban.

8. HATÁROZAT AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: **Varga László**

Előterjesztés:

Az elmúlt közgyűlésünk óta az Egyházkerületi Tanács két alkalommal tartott ülést.

2005. január 24-én:

- Meghallgatta, a püspöki beszámolót.
- Elfogadta az egyházkerület 2005. évi költségvetését.
- Elfogadta az egyházkerületi Gazdasági Bizottság által javasolt egyházmegyénkénti gyülekezeti építési segély elosztást.
- Jóváhagyóan tudomásul vette a folyamatban levő hitel kihelyezések és azok visszatérítéséről szóló jelentést.

2005. március 9-én:

- Megtárgyalta és elfogadta a 2005-dik évi egyházkerületi költségvetés módosítását.

- Megtárgyalta és elfogadta a:
 - Tahi Konferencia Telep
 - Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet
 - Rádáy Gyűjtemény
 - Székely József Általános Iskola
 - Baár-Madas Gimnázium Általános Iskola és Diákotthon
 - Gyökössy Endre Óvoda
 - zárszámadásait
- Megtárgyalta és megerősítette a
 - Baár-Madas Gimnázium Általános Iskola és Diákotthon
 - Székely József Általános Iskola
 - Gyökössy Endre Lelkigondozói és Szupervízori Intézet
 - Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet
 - Tahi Konferencia Telep 2005 évi költségvetését.

Az Egyházkerületi Közgyűlés egyhangúlag úgy döntött, hogy nem kér részletes ismertetést a fent említett ügyekről és a 2005. január 21-én valamint március 9-én tartott tanácsülés munkájáról szóló beszámolót elfogadta, az azon hozott határozatokat megerősítette.

INTÉZMÉNYEK JELENTÉSEI (9-14):

9. A KRE HTK JELENTÉSÉRŐL SZÓLÓ HATÁROZAT

Előterjesztő: **dr. Németh Dávid**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a KRE Hittudományi Karáról szóló jelentést.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond Varga László főjegyző úrnak a Hittudományi Kar által használt épületrészek felújítása ügyében végzett szervező és irányító munkájáért.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond azoknak a lelkipásztoroknak és gyülekezeteknek, akik a VI. évfolyamos lelkész-hallgatók gyakorlati képzésében részt vesznek.
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni azoknak a gyülekezeteknek, egyházmegyéknek és intézményeknek az áldozatvállalását, amelyek a teológiai hallgatók közös ebédjein vendéglátók voltak, ill. teológusnapot szerveztek.
5. Az Egyházkerületi Közgyűlés emlékezteti a kerület gyülekezeteit a Budapesti Református Teológia fennállásának 150. évfordulója alkalmából tartandó ünnepségre, amelyre október 8-12-ig kerül sor. Kéri, hogy minél többen vegyenek részt a közös megemlékezésben és hálaadásban.
6. Az Egyházkerületi Közgyűlés örömmel állapítja meg, hogy a teológusnapok rendszeressé tételével, a fogadó gyülekezetek és a spirituális munkája nyomán közelebb kerültek egymáshoz a teológiai hallgatók és a gyülekezetek. Köszönetét fejezi ki azoknak, akik ebben részt váltak. Biztatja a Hittudományi Kart, hogy legyen egyre inkább gyülekezeteink teológiája.

10. A KRE TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLAI KARÁNAK BESZÁMOLÓJÁHOZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **dr. Nagy István**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés lehetőségeihez mérten anyagilag támogatja a főiskolai épület bővítését. A jövő évi költségvetések készítésekor erre odafigyel.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi, hogy a volt Tábita Kollégiumba egy főállású munkatárs beállítása szükséges. Ennek anyagi fedezetét lehetőség szerint biztosítja a költségvetésben.

11. A RÁDAY GYŰJTEMÉNY JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **dr. Berecz Ágnes**

1. A közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A közgyűlés kér minden lelkipásztort és egyházközséget, hogy a gyülekezetükben megjelent kiadványaikból ajándekozzanak egy-egy példányt a Ráday Könyvtárnak. Ha erre nincs lehetőségük, úgy legalább tájékoztassanak azok megjelenéséről.

12. JELENTÉS AZ EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI GYŰLEKEZETRŐL

Előterjesztő: **Édes Árpád**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel veszi tudomásul az egyetemi lelkészi jelentést, Isten Szentlelkének áldását kérve az Egyetemi Gyülekezetben folyó szolgálatra.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával veszi az egyetemi misszió ügyének külső és személyi feltételeiben történt előrelépéseket, és további támogatásáról biztosítja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezethez kapcsolódó egyetemi missziói munkát.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés kinyilvánítja, hogy rendezni kívánja az Egyetemi Gyülekezet jogi helyzetét.

13/a. A BAÁR-MADAS GIMNÁZIUM, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS DIÁKOTTHON JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **dr. Madarász Imréné**

1. A közgyűlés elfogadja a beszámolót.
2. A közgyűlés elismerésben részesíti az országos Középiszkolai Tanulmányi versenyen előkelő helyezést szerzett diákokat, és név szerint azok felkészítőit eredményes szakmai munkájukért: Berényi Eszter, Jánosiné Solt Anna, Kerekes Barnabás, Kovács Gáborné, Marton Ágota, Pap István és Vértesaljai Mária szaktanárokat.
3. A Közgyűlés köszönetet mond Arany János igazgató úrnak, hogy az elmúlt 10 évben református keresztyén szellemiséggel vezette a Baár-Madas Református Gimnáziumot, Általános Iskolát és Diákotthont.

13/b. A SZÉKELY JÓZSEF ÁLTALÁNOS ISKOLA JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZAT

Előterjesztő: **dr. Madarász Imréné**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

13/c. A GYÖKÖSSY ENDRE ÓVODA JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZAT

Előterjesztő: **dr. Madarász Imréné**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

14. A GYÖKÖSSY ENDRE LELKIGONDOZÓI ÉS SZUPERVIZORI INTÉZET JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **Tóth János**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés kéri az egyházmegyéket, hogy segítsék elő a szupervízió megismertetését és a szupervízió rendszeres gyakorlatát a lelkészi hivatásgyakorlásban.
3. Az Egyházkerület javasolja a kerületi oktatási és diakóniai intézményeknek, hogy az intézmények és dolgozók pasztorális szupervíziójában a Gyökössy Intézet szolgáltatását vegyék igénybe.

15. A LELKÉSZI NYUGDÍJINTÉZET ALAPÍTVÁNY MEGSZŰNÉSÉVEL KAPCSOLATOS HATÁROZATOK

Előterjesztő: **Varga László**

1. A közgyűlés kéri a MRE Zsinatát, hogy a megszüntetendő alapítványban lévő vagyon és annak további kezelése vonatkozásában dolgozzon ki és fogadjon el működési és ellenőrzési szabályzatot. A működtetést és ellenőrzést, a felügyeletet és a döntések meghozatalát illetve előkészítést a négy egyházkerületből a közgyűlések által delegált 2-2 lelkészből álló ellenőrző bizottságnak kell felügyelnie. Ennek indoka, hogy ebbe az alapítványba kizárólag a lelkipásztorok által befizetett 15 %-os személyi nyugdíjjárulék 10 %-ot meghaladó része került, és a továbbiakban is évenként a Református Lelkészi Nyugdíjintézet által kimutatott járadéktöbblet kell, hogy gyarapítsa az Alapot.
2. Amennyiben az 1-es pontban foglaltak teljesülnek, úgy a DMREK Közgyűlése hozzájárul az Alapítvány megszüntetéséhez és a vagyon Nyugdíj Garancia Alapba kerüléséhez. A megszüntetéshez szükséges nyilatkozat kiadására felhatalmazza az Elnökséget.

16. ZSINATI ÉS EGYHÁZKERÜLETI BIZOTTSÁGI HELYEK BETÖLTÉSE

Előterjesztő: **Varga László**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a szavazatszámoló bizottság munkáját, és megállapítja, hogy a közgyűlés alkotótagjai titkos szavazással

- az egyházkerületi számvizsgáló bizottság póttagjává Szemerei László helyett Szabó Sándor Péter madoc-sai lelképásztort;
- a zsinati vallásoktatási bizottság tagjává dr. Kiss Bo-áz helyett Kardos Péter pákozdi lelki-pásztort;
- zsinati egészségügyi pótképviselővé dr. Urbán Gábor kecskeméti orvost;
- zsinati tanári pótképviselővé dr. Nagy István főigazgatót

17. AZ OKTATÁSI INTÉZMÉNYEK KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjesztő: **Varga László**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az Iskolaügyi Szervezet költségvetését 5.200 eFt bevételi és 5.200 eFt kiadási összeggel jóváhagyja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Gyökössy Endre Óvoda költségvetését 17.666 eFt bevételi és 17.666 eFt kiadási összeggel jóváhagyja.
3. A Ráday Gyűjteménynek az általános tartalék terhére – az egyházkerület mint fenntartó – plusz 3 MFt-ot biztosít, ami összesen 9 MFt-os fenntartói támogatást jelent. Ennek felhasználásával április 30-ig kell a részletes költségvetést 0 szaldóval elkészíteni, amelyet az Egyházkerületi Közgyűlés e feltétel mellett megerősít.

18. JOGI ÜGYEK

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés tárgyalásra alkalmatlannak találja az egyházkerületi orgona-felügyelőről szóló szabályrendelet tervezetét, mert ellentétes egyházunk alkotmányával és gazdasági törvényével. Felkéri az egyházzenei, valamint a jogi és közigazgatási bizottságot a szabályrendelet tervezetének átdolgozására.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés – a Budapest-Déli Református Egyházkerület Tanácsának javaslatára – Péter Mária lelkész lelkészi jellegét nem tartja fent. A közgyűlés döntését Péter Mária lelkészhez méltatlan pereskedése miatt hozta.

19/a. EGYÉB ÜGYEK: HATÁRIDŐK KIJELÖLÉSE

Előterjesztő: **Varga László**

Az őszi egyházkerületi közgyűlés előkészítő feladatainak szép rendben való teljesítésére az alábbi határidők kitűzését javaslom.

- a) Az egyházkerületi közgyűlés szeptember 1-ig terjesszék fel a szakelőadói jelentéseket az egyházkerülethez.
- b) Az egyházkerületi szakbizottságok legkésőbb szeptember 30-ig tárgyalják meg a jelentéseket. A bizottságokat az illetékes szakbizottság elnökei szükség szerint hívják össze.
- c) A szakbizottságok elnökei a bizottsági jelentéseket és az ezekhez kapcsolódó határozati javaslatokat, valamint a jelentés rövidített, másfél oldalas összefoglalását október 15-ig küldjék be a Püspöki Hivatalba.
- d) Az Egyházkerületi Közgyűlés kitűzött időpontja: november 17-18. Ezen tárgyaljuk meg a szakbizottsági jelentéseket.
- e) Ebben az évben Egyházkerületi Közgyűlésünk első napján,

november 17-én ismét lesz lelkésszentelés. Szeretettel kérjük esperes testvéreinket, hogy szem előtt tartva a 2003. november 19-i közgyűlésünk 12. számú határozatában foglaltakat, hívják fel erre az egyházkerületükhöz tartozó, II. lelkészkepesítő vizsgát tett lelkészek figyelmét. Az Egyházkerületi Közgyűlésnek címzett kérelmet, az egyházkerületi lelkész-testület ajánlásával, legkésőbb október 15-ig kérjük felterjeszteni.

Határozat: A fenti határidőket az Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti, és nyomatékosan kéri ezek pontos betartását.

19/b. EGYÉB ÜGYEK: AZ ALAGI TÉRI INGATLAN

Előterjesztő: **dr. Szabó István**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhatalmazza az Elnökséget, hogy a XV. Kerületi Önkormányzat kedvező ajánlata esetén az Alagi téri ingatlan telkének megvásárlására nyújtson kölcsönt a MRE Zsinatának. Az ingatlan tulajdonjogának rendezése után a nyújtott kölcsön fejében a teljes ingatlan felépítményével együtt egyházkerületünk tulajdonába kerül, ahol a továbbiakban a MRE, illetve a kerületünk missziói ágai kerülnek elhelyezésre, későbbi egyeztetések nyomán.

19/c. EGYÉB ÜGYEK: HALÁSZTELKI FELLEBBEZÉS

Előterjesztő: **dr. Kéri Tamás**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a Délpesti Egyházkerület Közgyűlésének halásztelki presbitériumra vonatkozó határozatait megerősíti, a fellebbezést elutasítja, mivel az Egyházi Törvényben meghatározott létszám alá csökkent a presbitérium létszáma.

A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET KÖZGYŰLÉSE ÁLTAL ALAPÍTOTT DÍJAK A PEDAGÓGUSOK ELISMERÉSÉRE

Soli Deo Glória-díj: olyan testületek, intézmények kaphatják a díjat, amelyek református közösségként több éven keresztül egységes arcualattal jelenítették meg a református keresztyén nevelés alapelveit, munkájuk példaadó volt abban a tekintetben, hogy egyházunk iskoláinak évszázadok során kialakult hitbeli örökségére és pedagógiai kultúrájára épült.

Lorántffy Zsuzsanna-díj: olyan tanügyi vezető kaphatja meg a díjat, akinek irányítása mellett az intézmény hosszú ideje kimagasló eredményességgel dolgozik és/ vagy oktatja, neveli tanítványait keresztyén szellemiségben és gyarapítja tudásukat az örökölt és a jelenkori kultúra valódi értékeinek megfelelően.

Benda Kálmán-díj: olyan óvónők, tanítók, tanárok kaphatják meg, akik saját szakterületüknek hosszabb ideje elismert képviselőjük, tanítványaik sikereket érnek el a különböző szintű tanulmányi versenyeken, vagy a hátrányos helyzetű, sajátos nevelési igényű diákok támogatásában jeleskednek.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

1. az intézmény igazgatótanácsának indoklását, illetve jóváhagyását
2. a nevelőtestület javaslatát
3. a felterjesztő indoklását

A pályázatokat a Dunamelléki Református Egyházkerület Iskolaügyi Bizottságához (Lónyay Utcai Református Gimnázium, 1092 Kinizsi u. 1-7.) kell felterjeszteni 2005. június 30-ig.

Teológus napok a 2004/2005-ös tanévben

Isten iránti hálával számolok be arról, hogy a budapesti teológia 150 éves évfordulójára készülve ebben az évben megszorodtak a teológus napok kerületünkben, azon kívül, és határainkon túl is. A statisztikák tükrében néhány adat:

Összesen 18 teológusnapot szerveztünk. Ebből 10 volt kerületünkben, egy a Tiszáninneni kerületben, egy a Dunántúliban, 6 határainkon kívül. A 18-ból három nem mondható hagyományosnak, egy a baracskai börtönben való látogatást, egy a hannoveri Kirchentagon való részvételt, egy pedig a kecskeméti refiben való csendesnap-tartást jelentette (ilyen volt első félévben a Lónyayban is). Emellett részt vettünk egy auschwitzzi emléktúron is.

Legtöbbet a Délpesti Egyházmegyében voltunk: Ócsa, Gödöllő, Jászberény, Gyöngyös egyházközségeiben. Egyszer voltunk Budapesten a Külső-Üllői úton, Baranyában a déli részt jártuk végig (Ormánság), Vértesalján a sárbogárdi lelkész körben voltunk 9 gyülekezetben, valamint Baracskán a börtönben. Tolnai Egyházmegyében Nagydorogon jártunk, Bács-Kiskunországban Kecskeméten. Tiszafüreden és Fehérvárcsurgón voltunk a kerületünkön kívül. Határon túl pedig: Széken töltöttünk 6 napot, majd Délvidéken (Horvátország) 4 gyülekezetben szolgáltunk, a leghosszabb utunkon eljutottunk egy távoli szórványba, a kijevei magyar reformátusokhoz, jó kapcsolatot ápolunk Magyarigennel és a környéki gyülekezetekkel (Erdély), ahol szintén több gyülekezetben szolgáltunk. S először jártunk Felvidéken, ahol Rozsnyót és környékét ismerhettük meg. Voltunk Szabadkán egy ifjúsági napon, ami jó előjele lehet a vajdaságiakkal való kapcsolattal kiépítésének.

Ezen útjaink során számtalan jó élményben volt részünk, a tájegység megismerésén, az ott szolgált lelkészek, ismert emberek örökségének megismerésén túl a legnagyobb élményt a gyülekezeti tagokkal való találkozás és beszélgetés jelentette, mely során reformátusságunk gondjairól, örömeiről, népünk sorsáról, a világhelyzetről cserélhettünk gondolatokat. Különösen fontosnak ítéltük a december 5. utáni helyzetben találkozni, erősíteni határon túli testvéreinket. Az utak jók voltak arra is, hogy a teológusok megismerjék azokat az átlagos és különleges helyzeteket, amelyekben vagyunk mi, reformátusok. Öröm volt számunkra, hogy a professzori kar szinte minden tagja – van, aki többször is – elkísért minket útjainkra. A diákok nagy lelkesedéssel vettek részt a teológusnapokon, és sokat is fáradtak érte, az utazásokban, különféle szolgálatokban, ígés lapok írásában, műsorokban való részvételben. A 94 teológus és 16 vallásnár közül összesen 204-en vettek részt teológusnapon. Egy napra átlagosan 11 teológus ment el, egyszer majdnem min-

denki egy év alatt. Különösen sokat fáradt a szervezésekkel a teológusnap-felelős Csákai László III. éves teológus, aki 11-en vett részt (volt olyan vasárnap, amelyen egyszerre több teológusnap is volt, a „rekord” advent első vasárnapján 3), egy diák volt 7x, három hallgató 6x, három volt 5x, és többen 4x. Professzorok és kísérők 29-en vettek részt a teológusnapokon.

Útjaink során összesen 11 645 km-t tettünk meg, s mind ezt Atyánk óvó keze alatt. Szinte az összes utunk során használtuk a kerülettől a teológiának ajándékozott kisbuszt, amelyet, mint ebből az összefoglalásból is kitűnik, a célnak megfelelően használtunk. A teológusnapokat ma már nem pusztán azzal a céllal szervezzük, hogy a gyülekezetek ez által is kifejezzék a készségüket a intézmény fenntartására, de örömmel és köszönettel vettünk minden adományt, amelyet a diákság közösségi és saját életét segítő céljaira használunk fel. Ebben az évben 415 000,-Ft-ot kaptunk, amit köszönünk, s vegyük hozzá, hogy ez az összeg 10 teológusnapon jött össze, hiszen más jellegű útjainkon nem kaptunk ado-

mányt, a határon túli útjainkhoz pedig még némi hozzájárulás is szükséges volt. Ezért is jelenthetem örömmel, hogy lábra állt a teológusok által 1990-ben létrehozott Ágoston Sándor Alapítvány, amely kifejezetten azért jött létre, hogy a teológusok határon túli missziói és egyéb útjait segítse. Ezért kérek mindenkit, ha találkozik ezzel az Alapítvánnyal, és támogatásra méltónak veszi határon túli gyülekezetekért való a szolgálatot, tegye ezt meg anyagilag és imádságban is. Az Ala-

Hallgatók szolgálnak a sárbogárdi teológusnapon

pítvány segít a határon túliaknak lelki és fizikai módon, gyülekezeti kapcsolatok ápolása, segítése révén. Bekapcsolódunk építőtábor jelleggel az erdélyi templomok megóvási programjába tavaly nyáron; s szeretnénk árvaházakat, nehéz helyzetben lévő egyházközségeket, szórványhelyzetben lévő gyülekezeteket is támogatni. Ezen a nyáron is két hosszú hétvége táborát szervezünk, az egyiket Magyarigennben (Erdély), a másikat Berzétén (Felvidék). Ezen alkalmakkal igehirdetéssel is szolgálunk.

Összesen 18 helyen voltunk. A teológus nap ma már nemcsak annyit jelent, hogy elmegyünk egy gyülekezetbe, hanem többnyire teológus hétvégének nevezzük együttlétünket, mert már pénteken vagy szombaton elmegyünk a meghívó egyházközségbe, ott töltünk egy napot, majd vasárnap szolgálunk. Sokféle volt most is. Előfordult olyan, hogy egy gyülekezetbe mentünk, s ott részt vettünk ifi órán, beszélgettünk az egyházzal, az egyházközségről, s másnap teológusnap keretében szolgálatunk az istentiszteleten (Jászberény). Volt olyan, amikor szombaton egy rövid kirándulás után egy lelkész kör vendégei voltunk, s ott a környékbéli lel-

készekkel és az ő helyzetükkel ismerkedtünk meg. Vasárnap szolgáltunk a lelkészkörhöz tartozó gyülekezetekben, majd délután a központban tartottunk teológusnapot a környékbeli gyülekezetek részvételével (Sárbogárd). Volt olyan, hogy végigjártunk egy megyerészt, ahol elkalauzoltak bennünket, majd vasárnap mindenki más gyülekezetben szolgált, a szórványban is (Ormánság). Olyan is volt, hogy vasárnap délelőtt teológusnapon voltunk, majd délután szórványokban és idősek otthonában szolgáltunk (Gyöngyös). Határon túli útjaink is változatos képet mutatnak. Előfordult, hogy négy gyülekezetet jártunk végig, s mindegyikben teológusnap keretében szolgáltunk (Horvátország). Máshol több napot tartózkodtunk, mialatt alatt megismerkedtünk a gyülekezettel, bűnbánati alkalmakat tartottunk, majd közös reformációi istentiszteletet a helyiekkel (Szék). Ismét máshol megismerkedtünk egy régió történetével, nehézségeivel, kirándultunk is, majd szolgáltunk a környékbeli gyülekeze-

tekben és a szórványokban (Gyulafehérvár, Rozsnyó). A hannoveri út az egyházlátást, rendezvényszervezést és a különböző programokból való ötlet-szerzést, a kecskeméti iskolai csendesnap pedig a kreativitást, a fiatalokkal és az egyházi iskolával való tapasztalatszerzést segítette. Sokat jelentettek ezek a szolgálatok a teológus és vallásánár hallgatóknak a szolgálatukra való felkészülésben, a gyakorlati egyházi élet megismerésében és legfőképpen egymással való közösségük megélésében.

Ezeken az utakon mindig azt tapasztaltuk meg, hogy noha mi magunk vittük az örömhírt, az erősítést, a bátorítást, mi magunk vidultunk fel, kaptunk új erőre és bátorodtunk fel a szolgálatra, az egyházban, az egyház Urának. Neki legyen mindezért hála.

Bölcsföldi András
spirituális

ÁGOSTON SÁNDOR ALAPÍTVÁNY

Az Ágoston Sándor Alapítvány célkitűzései:

Támogatjuk református teológiai hallgatók missziói útjait a szomszédos országok magyarjaihoz.

MIÉRT TARTJUK ALAPÍTVÁNYUNK MUNKÁJÁT KÜLÖNÖSEN FONTOSNAK?

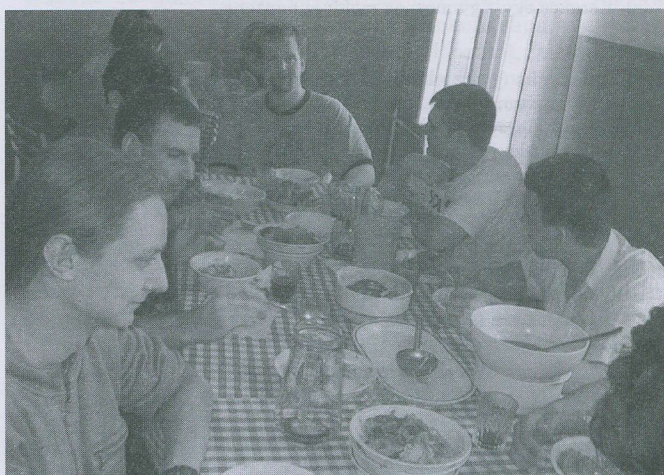
- Magyar ember leginkább magyar nyelven érti meg az Evangéliumot.
- Krisztusi lelkület hozhat gyógyulást és megoldást a szórvány magyarság és az őket körülvevő népek közötti problémákra.
- Teológus diákok megérezve e misszió fontosságát és szépségét, később, majdani gyülekeztükben nagymértékben kiszélesíthetik e munkát.

AZ ALAPÍTVÁNY MAI TEVÉKENYSÉGEI:

Szeretnénk hidakat verni, és a határon túli egyháztestekkel meglévő kapcsolatunkat ápolni, erősíteni. Gyülekezeteknek, árvaházaknak, szociális intézményeknek kívánunk abban segíteni, amiben csak hiányt szenvednek. Azonban a fizikai és anyagi segítségnyújtáson túl a szórvány magyarság öntudatát szeretnénk erősíteni azzal is, hogy programjainkba a helybeliket minél nagyobb számban igyekszünk bevonni.

AZ ALAPÍTVÁNY A KÖVETKEZŐ SZÁMIASZÁMON TÁMOGATHATÓ:

Erste Bank Hungary Rt. 11600006-00000000-13495190

A bajai gyülekezet halászlével vendégelte meg a teológusokat

Kovács Bálint szolgált a katonatelepi új harang szentelésén

Dobos Károlyné Ágoston Ilona temetése a fasori templomban

II. REFORMÁTUS ZENEI FESZTIVÁL AZ ÖKUMENIKUS GONDOLTOK JEGYÉBEN 2005. JÚNIUS 10-11-12.

1. PROGRAMOK NAPKÖZBEN – RÁDAY UTCA

Napközben (11-18 óra között) a programokat a Ráday utca Református Teológia előtti szakaszán sátrak állításával, társegyházak és társintézmények, újságszerkesztőségek, könyvkiadók, hagyományörzők, népművészek jelenlétével és egy színpad óránként változó programjával tesszük változatossá. Református és társegyházi zenei előadók, kórusok, népénekesek, folk-zenekarok, világzene és jazz együttesek valamint rézfúvósok váltják egymást:

PÉNTEK:

11:00 Julianna Ref. Általános Iskola Gyermekkórusa (60 fő)
12:00 Cantoraes Ecclesiae (rézfúvósok)
13:00 Lónyay utcai Ref. Gimnázium Énekkara
14:00 Demeter Erika (Sepsiszentgyörgy)(népének) + Ökrös egy.
15:00 Nagy János Quartet (református népénekek jazztávirata tekerővel)
16:00 Zurgó együttes (moldvai népzene)
17:00 Kerekes egy. - gyimesi és moldvai népzene

SZOMBAT:

11:00 Kalamajka (gyermek-népénekek, versek)
12:00 Talitha Kumi (fiatal reformátusok akusztikus zenéje)
13:00 Corpus Harsona Quartet (rézfúvósok)
14:00 Berkesi Alex Band ("Fehér" c. album bemutatója)
15:00 Nagyváradi téri református kórus
15:25 Várnagy Andrea és Farkas Zsolt (ZeneKÉPzelet - négykezes zongora és vers)
16:00 Musical Witchcraft (Kollár Attila - Solaris) (akusztikus zene fuvolára, gitárra, ütőhangszerre)
17:00 Kálmán Imre (cselló - Vajdaság)
17:30 Baptista Harangegyüttes

VASÁRNAP:

11:00 Bástyá Citerazenekar (Felvidék)
12:00 Bellon Rézfúvós Quintet (barokk, reneszánsz)
13:00 Makám együttes (világzene)
14:00 Szigeti Ökumenikus Énekkar + zoltárok gitárra és énekhangra
15:00 Villó Énekegyüttes
16:00 TeTraVERSI fuvolanégyes
17:00 Kobzos Kiss Tamás (énekelt versek)
A Ráday utcai programokon várhatóan részt vesznek még: Máté Sándor tárogatóművész (Erdély), Bánffy György valamint Húvösvölgyi Ildikó. A fesztivál Ráday utcában szervezett eseményei bekerültek a RÁDAY UTCAI KULTURÁLIS PROGRAMOK sorába. ("Kultucca")

2. PROGRAMOK ESTE:

Az egész napos programokat mind a három este nagy koncert zárja.

- Június 10. - Szilágyi Dezső Téri Református Templom - este 7:30 órakor
Bolyki Brothers
Vujicsics együttes
- Június 11. - Zeneakadémia Nagyterem - este 7:30 órakor
Kálmán Attila (cselló - Vajdaság)

Vedres Csaba (ex-After Crying) + Kairosz Q. hangversenye After Crying kamara-szimfonikus koncert
• Június 12. - Zeneakadémia Nagyterem - hanglemefelvétel - este 7:30 órakor

250 fős Református Kórus + Fassang László - orgona
Debreceni Kántus, Palló Imre Énekkar, Psalterium Hungaricum Kórus, Julianna Református Általános Iskola Gyermekkórusa, Pécsi Református Kollégium Vegyeskara, Pápai Református Teológia Kórusa, Gödöllői Református Líceum Gimnáziumának Kamarakórusa, Fiatal Reformátusok Szövetségének Kórusa (Felvidék)
Szólisták: Berkesi Boglárka és Basky István
Ezen a vasárnapi koncerten a kórusok előadásában ósbemutatóként elhangzik két kórusmű is Draskóczy Lászlótól!! (A vasárnap fellépő előadók listája végleges.)

A fesztivál ideje alatt a Biblia Múzeum és a Ráday Könyvtár ingyenesen látogatható.
A Ráday Könyvesház klubjában kamara előadásokat, irodalmi és versmondó programokat illetve beszélgetéseket tartunk.
Képzőművészeti kiállítás nyílik erre az alkalomra Plein Art Galériában.

„ZENE A PERIFÉRIÁN KONCERTEK”

**II. REFORMÁTUS
ZENEI
FESZTIVÁL**

2005.

JÚNIUS 10-11-12.

védnökök
Dr. Bölcseki Gusztáv püspök
Dr. Szabó István püspök
Dr. Gegesy Ferenc polgármester

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
Budapest 1092, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-018
e-mail: ph@mredmek.matav.hu
Honlap: www.dmrek.hu

Felelős szerkesztő: Varga László főszerkesztő
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcseföldi András lelkész